



14 de gener de 2011

Discurs del nou delegat del Govern al Camp de Tarragona, Joaquim Nin, en l'acte de presa de possessió, a l'Antiga Audiència de Tarragona

FER MÉS I MILLOR AMB MENYS

Les meves primeres paraules en aquest acte de presa de possessió com a Delegat del Govern de la Generalitat a Tarragona vull que siguin: [responsabilitat, il·lusió i compromís.](#)

Responsabilitat, perquè som conscients dels moments difícils que travessa el nostre país i el nostre món.

Il·lusió, perquè avui Catalunya té un projecte col·lectiu amb un lideratge potent, amb força i sentit de país, obert, integrador, positiu, que compta amb tothom.

Compromís, perquè la meua trajectòria política que ve de l'àmbit local i territorial em lliga molt fortament a les preocupacions, a les expectatives, a les necessitats de la gent de les nostres comarques.

Avui fem un acte amb un **simbolisme** clar. L'origen del Decret de nomenament que fonamenta les facultats i l'activitat que hauré de fer a partir d'ara, al que ha donat lectura el nostre Secretari General de Presidència, l'amic Francesc Homs, neix de la voluntat expressa del President de Catalunya. La font de la legitimitat arrenca en la decisió personal, secreta i amb igualtat d'oportunitat que van expressar els homes i les dones d'aquestes terres a les eleccions del passat 28 de novembre.

D'aquell exercici democràtic ha arribat un nou Parlament, l'elecció d'un nou President de la Generalitat en la persona del Molt Honorable Senyor Artur Mas i Gavarró i la constitució d'un nou Govern del que en forma part el Secretari General de Presidència que avui ens acompanya.

Avui, quan prenc possessió com a Delegat territorial del Govern de la Generalitat a Tarragona, agraeixo al Molt Honorable President de Catalunya que hagi pensat en mi per assumir aquesta responsabilitat i em poso **al servei del projecte col·lectiu que ha engrescat** majoritàriament el nostre poble. I des d'ara mateix vull parlar [més que mai](#) del dia a dia de la nostra societat, de la vida de les



persones. La meva feina ha de situar-se precisament en el territori de la vida quotidiana, procurant que el govern de Catalunya parli directament a totes les persones de les nostres comarques, de la nostra realitat actual, dels nostres temes pendents, del nostre futur.

Sempre he entès la política com l'eina per **convertir les propostes i les idees en realitat**. Fujo de la demagògia. Crec en el disseny, el projecte i la posterior execució. Aposto pels valors com l'esforç, l'ètica, la transparència i la integritat.

En la meva condició de Delegat del nou govern de la Generalitat a les comarques del Tarragonès, Baix Camp, Baix Penedès, Alt Camp, Conca de Barberà i Priorat, em comprometo davant de tots vostès i del conjunt de la ciutadania del Camp de Tarragona a treballar d'acord a aquests **tres criteris**: La força del que som; la proximitat com a valor; i el treball intens que suma voluntats i capacitats, complicitats en xarxa.

APROFITANT ELS ACTIUS

Vivim uns moments difícils, però ningú no dubta que el nostre territori compta amb les persones i els recursos per superar la situació. Per això cal apuntar al moll de l'os dels problemes, sense perdre'ns en falsos debats. Sovint, ens agrada marejar la perdiu. A vegades fem debats nominalistes, fins i tot, sobre com hem d'anomenar aquest territori. No són debats nous ni superflus. Però no haurien de ser un objectiu en ell mateixos. Per exemple, el debat de com hem d'anomenar l'espai en que vivim dins el complex món de l'organització territorial no ens ha de fer perdre de vista que el més important és el que hi fem, i sobretot, el que fan les dones i els homes que hi viuen, treballen o hi volen treballar.

Totes les denominacions tenen una història al darrera, totes són legítimes si estan degudament fonamentades. Des de Rovira i Virgili a Josep Iglésias, passant per Pau Vila s'han definit sobre aquest aspecte. Fins i tots, el mateix Pere Gil al segle XVII en va parlar en la seva primera geografia de Catalunya.

Però, avui som **la segona àrea metropolitana de Catalunya**. El darrer padró oficial ens parlava de més de **616.000 persones que** Vivim en un entorn fortament urbanitzat amb una conurbació central Tarragona-Reus d'una potencia indiscutible. Tenim al seu voltant altres ciutats dinàmiques, amb personalitat pròpia bé siguin prop del mar o més a l'interior. I cal afegir la riquesa dels nostres pobles petits que no els podem ni els hem de mesurar pel número d'ànimes que hi viuen sinó per la voluntat de ser-hi, per la seva aportació al nostre capital cultural, patrimonial i paisatgístic.



I tenim actius de primera divisió. Fixem-nos, entre d'altres, en:

- El dinamisme creixent de la nostra **Universitat** i els seus parcs científics i tecnològics.
- **L'activitat turística** que, malgrat les dificultats actuals, aguanta, amb ofertes imaginatives d'oci de primer nivell com Port Aventura i el seu entorn i amb un impressionant patrimoni arqueològic, arquitectònic i paisatgístic.
- L'impacte del nostre **sector industrial i energètic** que bascula al voltant del gran complex petroquímic i d'una **activitat logística** potent que té com a far el dinamisme del **Port**.
- La consolidació de l'**Aeroport** com a receptor de visitants i com a enllaç dinàmic amb altres punts de destí.
- L'ampli teixit de les nostres **petites i mitjanes empreses**, que donen vida i riquesa a les nostres comarques. La força del nostre **sector comercial i del sector dels serveis**.
- **El sector agrari** i l'activitat que genera, així com el seu valor mediambiental. El conjunt de les Denominacions d'Origen i la indústria agroalimentària.
- Considero també **un actiu** el treball incansable dels **treballadors públics, servidors experts**, de totes les administracions de casa nostra, en tots els sectors: protecció, sanitari, ensenyament o seguretat.

Hem parlat dels actius, però hem de **contraposar els dèficits**. En tenim molts i de tot ordre. Fer front a les **mancances en infraestructures i equipaments** necessaris per a afrontar el futur és una de les prioritats del govern al nostre territori. També és consistent el **llistat de temes socials** al quals hem de fer front. Alguns dels temes pendents són històrics i d'altres més recents. No faré un llistat exhaustiu. **Els conec** i penso col·laborar en posar fil a l'agulla i fixar prioritats i terminis per a assegurar la seva resolució planificada d'acord amb la realitat econòmica present. Tot això hem de fer-ho bé, com deia el meu avi, "a poc a poc i amb bona lletra".

Tots vivim sota un mateix cel però tenim diferents horitzons. Per això en aquest acte no puc deixar de parlar de la xacra de violència de gènere ni de les 23.724 dones i dels 27.241 homes d'aquestes comarques que el passat desembre estaven registrades a les llistes de l'**atur**. I a això hem de sumar totes aquelles **famílies amb dificultats** per arribar a fi de mes, per fer front a les hipoteques, per viure en un marc d'expectatives fundades. La major part dels propers mesos l'hem de dedicar a capgirar aquesta colpidora situació. No només la Generalitat, sinó també la resta d'institucions i la societat civil ens hem de comprometre en aquest objectiu.



PROXIMITAT

Un proverbi africà diu que “si un va sol va més ràpid; si un va acompanyat va més lluny”. I jo **no hem sentit gens sol** en la meua feina i penso que **arribarem molt lluny**. No cal que us digui que hem teniu a la vostra disposició per a recollir totes les demandes, iniciatives i aspiracions de les administracions públiques del territori: ajuntaments, consells comarcals i la nostra Diputació de Tarragona. **Les actuacions de la Generalitat a les nostres comarques** han de **facilitar** el camí a la nostra **activitat econòmica i lluitar contra l'atur**, han de **fer costat** a tots els sectors i a totes les **persones amb dificultats** i, sobretot, han **d'escollar i ser sensibles** a les aspiracions de la gent del Camp de Tarragona. Tingueu la seguretat de que aquest és el meu tarannà i marca el meu full de ruta.

La proximitat fa que no ens confonguem. Quan ens pica una abella només ens fixem en la que ens fa la fiblada. Oblidem i defugim de les milers d'abelles que van volant, no ens toquen i produeixen mel. Des de la meua responsabilitat, estaré sempre al costat dels que treballen per fer més “dolça” la nostra convivència.

Vivim **temps complicats**. Convindrà adoptar, de vegades, **mesures difícils** d'entendre davant la necessària austeritat que ens ha de permetre garantir el nostre futur col·lectiu. Per això, caldrà **explicar-se bé** i fer pedagogia de l'acció de Govern.

Però, malgrat les dificultats objectives, tinc confiança en aquestes terres i en la capacitat vital que hi ha darrera de cadascun dels milers d'homes i dones que tenen aquest espai com a lloc on desenvolupar les seves iniciatives.

COOPERACIÓ I TREBALL EN XARXA

Suaré el que convingui en la recerca de la **col·laboració** i el **consens** en la resolució de les qüestions pendents. Cercaré la concertació per resoldre els temes que permetin fer avançar el nostre territori. La col·laboració amb tota mena d'agents socials i institucionals presidirà la meua acció al front de la Delegació del Govern del Camp de Tarragona.

M'estic referint, en especial, a la nostra Universitat, al món de la Justícia, a les organitzacions empresarials, a les centrals sindicals, a l'Església i a les entitats socials, al tercer sector, a les onegés, als cossos de seguretat, a les entitats



esportives o culturals, als col·legis professionals, als jubilats, als estudiants, a les associacions de veïns, pagesos, pescadors,... En definitiva, a tota aquesta **tupida xarxa de col·lectius que està present a les nostres comarques**. Defensaré el benestar de tots i totes, l'espai en que vivim i la força de la nostra activitat, posant l'accent en el món del coneixement.

No ho podria fer de cap altra manera. La societat que bateja avui a les capitals Tarragona, Reus, el Vendrell, Valls, Montblanc o Falset no es gaire diferent de la que hi ha als pobles i a la resta de ciutats. Totes necessiten la mirada atenta del nostre govern: que es fixi en aquestes terres, en la resolució dels seus dèficits. Soc testimoni directe de la seva voluntat i **estic segur que aquest govern no decebrà les expectatives** avui dipositades.

Ens hem de **posar a treballar** sense gaire dilacions i hem de donar sortida a algunes de les reivindicacions històriques més sentides. Però hem de **tocar de peus a terra**, sent conscients dels moments que vivim. Hem de **passar del paper a l'acció**; de la divagació, al cor de les solucions.

No és hora - ni calen- de donar cops a l'espatlla, tampoc és moment d'un grapat de paraules amables buides de contingut, ni d'actuacions sectàries, ni de separacions entre "meus, teus i seus". Es **hora de sumar** o, millor dit, de multiplicar.

APUNT PERSONAL

En la meva trajectòria política, he sentit en alguns moments **el pes d'una responsabilitat especial**, com quan vaig ser escollit **regidor i més tard alcalde d'Albinyana** per primera vegada l'any 1999, o en l'elecció com a **diputat de la Diputació de Tarragona**, institució on he après bona part de tot el que avui sé i on tinc, més enllà que col·laboradors, amics dels de veritat. Avui torno a sentir aquesta sensació en assumir **la representació del govern del nostre país a les nostres comarques**.

Ho espero fer amb la mateixa dignitat i encert que ho han fet **els delegats de la Generalitat que m'han precedit** en el càrrec, des del bon amic i veí de comarca, Josep Maldonado fins a Cèsar Puig, Josep Maria Sabaté, Núria Segú i el fins a dimarts passat, Xavier Sabaté, a qui agraeixo la facilitat en el traspàs de la informació necessària per posar-me al dia. Moltes gràcies, Xavier, per les paraules d'avui.



Permeteu-me també unes breus paraules adreçades **als meus veïns** d'Albinyana. Són ells els que, al donar-me reiteradament la seva confiança política, han fet possible que jo avui sigui aquí davant vostre. Moltes gràcies, i tingueu la seguretat que estaré, com sempre, al vostre costat.

Vaig acabant. Voldria fer una breu referència personal a **la meva dona i al meu fill**, que són els que viuen en directe i pateixen més directament la meva activitat. Els hi agraeixo de tot cor la seva comprensió. També vull tenir **un record pels meus pares** que, des de que ens van deixar, he continuat sentint molt a prop, especialment a prop.

El meu germà i jo som **fill de pagesos**.

De petit, quan el pare llaurava amb l'animal, em deixava posar les mans a **l'arada**. Em deia que per seguir recte havia de mirar endavant i que, per fer bona feina, havia d'empènyer l'arada cap avall per tal que es clavés a la terra.

Amb aquest gest senzill i amb aquestes poques paraules em va donar tota una lliçó de vida. Les mans a l'arada significaven responsabilitat. La mirada endavant, la il·lusió per la feina ben feta. I l'arada clavada a la terra, el compromís amb el país i amb la seva gent.

Aquesta és la meva manera de fer. I aquesta serà la meva actitud com a Delegat del Govern a Tarragona.

I al igual que el nostre President, hem considero un humil servidor d'un país que volem ben governat i ben lliure.

Moltes gràcies.

Visca Catalunya!